

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Dato: 08.02.2017

Vår ref: 17/00380-7

Deres ref: 17/291-GBO

Høringssvar på forslaget om endringer i utlendingsforskriften, underholdskravet i familieinnvandringsaker

Det vises til høringen «Endringer i utlendingsforskriften, underholdskravet i familieinnvandringsaker» fra Justis- og beredskapsdepartementet. Vi takker for muligheten til å svare på denne. Det følgende er Kirkerådet, Den norske kirke, sine kommentarer til endringsforslagene i høringsnotatet.

Innledning

Familien og familiemedlemmer er for de fleste den viktigste relasjon vi ønsker trygghet rundt og nærhet til. Særlig viktig er dette i familier og relasjoner der barn er involvert. Hensynet til den enkelte flyktning og flyktningens familie står derfor sentralt i vår vurdering av forslagene. Men vi vil også understreke at hensynet til samfunnet som helhet er viktig. Stabilitet og trygghet i nære relasjoner er et godt grunnlag for at hver enkelt av oss kan bidra positivt til fellesskapet forøvrig.

Vår vurdering av de enkelte forslag

For det første om tremånedersfristen:

Vi støtter ikke forslaget om å innføre frist på tre måneder for å fremme søknad om familiegjenforening for personer som er gitt opphold etter utlendingsforskriftens §28. Vi støtter derimot den del av forslaget som går på å endre fristen til å gjelde fra kunngjøringsstidspunkt og ikke vedtakstidspunkt. Vi støtter også at fristen avbrytes i det søknaden registreres på nett.

På tross av flere unntak fra regelen og overgangsordninger ser vi ikke at en slik innstramning vil ha annet enn forvanskende konsekvenser for den enkelte flyktning og dennes familie. Vi ser at forslaget har positive sider, eksempelvis at fristen avbrytes når søknad registreres på nett. Men vi kan ikke forstå annet enn at de ni måneder som skiller nåværende og foreslått tidsfrist ikke kompenseres gjennom en slik endring. Vi ser at det kan være en fordel å få fortgang i familiegjenforeningssaker, og at det er til alles beste. Men fristen på tre måneder er så kort at det også gjør saksbehandlingen vanskelig. Det sies i høringsnotatet at:

«Det vises til at dersom man skulle operere med fristavbrudd først når søknaden leveres på utenriksstasjonen, ville det bli vanskelig å praktisere en tremånedersgrense fordi man ved en del utenriksstasjoner ikke har kapasitet til å ta imot søknaden innen tre måneder. Det ville da være nødvendig å dispensere i mange tilfeller.» (s. 7)

Hvis det er vanskelig å gjennomføre endringsforslaget på utenriksstasjonene og i behandlingen av søknader, ser vi ikke grunn til at fristen settes til tre måneder. Vi mener, for å sikre at søknadene blir behandlet grundig og etterrettelig, at fristen må settes i henhold til hva som er mulig å gjennomføre i et stort flertall av sakene.

Med kortere søknadsfrist er det også et spørsmål om behandlingsgebyret lar seg fremskaffe, noe som fremkommer i høringsnotatet: «*Departementet vurderer likevel å innføre en utsatt betalingsfrist (seks måneder) for å gi partene tilstrekkelig tid for å skaffe beløpet, selv om dette forslaget vil komplisere regelverket.*» (s. 7)

For oss fremstår det som om tremånedersfristen kan virke mot deler av sin hensikt og forvanske en snarlig familiegjenforening.

For det andre om underholdskravet:

Vi støtter forslaget om å senke underholdskravet til nivået som var gjeldende før 9. mai 2016, tilsvarende 88 prosent av lønnstrinn 19. Vi har tidligere vært uenig i forslaget og innføringen av underholdskrav tilsvarende lønnstrinn 24, som vi mener er et for høyt krav (bakgrunn for dette kan leses i vårt hørings svar til «Innstramminger II» av 2016).

Samtidig understreker vi betydningen av å få mennesker i arbeid. Det er særlig viktig å lage ordninger som bidrar til dette, og der ulike samfunnsaktører samarbeider for å få dette til.

Med vennlig hilsen fra

Jens-Petter Johnsen
Direktør, Kirkerådet

Berit Hagen Agøy
Generalsekretær, Mellomkirkelig råd

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.